SÝTI-LIGR, a. sad (-ligr harmr). SÝTING, f. wailing, mourning.

SÆ-BORG, f. sea-side town; -BRATTR, a. steep towards the sea; -BYGĐ, f. coast-district; -BYGGJAR, m. pl. coast-dwellers; -DAUĐR, a. dead at sea, drowned; cf. 'sjódauðr'.

SÆÐI, n. (1) seed (færa niðr s.); (2) in pl., crops on the field.

SÆ-FARAR, f. pl. sea-faring, voyages; -FŒRR, a. (1) sea-worthy (skip -fœrt); (2) fit for sea-faring (veðr hvast ok eigi -fœrt); -FÖNG, n. pl. stores from the sea; -GARPR, m. sea-champion (var hann ok inn mesti sægarpr sjálfr); -HAFA, a. indecl. driven out of one's course (verða -hafa). sæing, f. bed, = sæng.

SÆING, f. sacrifice, sacrificial beast.

SÆ-KARL, m. sea-carl, raftsman; -KONA, f. mermaid; -KONUNGR, m. sea-king (vóru margir -konungar, þeir er réðu liði miklu ok áttu engi lönd); -KVIKENDI, n. seabeast; -KYRRA, f. sea-calm, smooth sea (þeir reru í logni ok sækyrru).

SÆLA, f. bliss, happiness (eilíf s.).

SÆLA (-DA, -DR), v. to bless.

SÆL-BORINN, pp. high-born.

SÆLDA, v. to bolt, sift (s. mjöl).

SÆLDAR-LÍF, n. happy life; -STAÐR, m. happy place.

SÆ-LIÐ, n. *help at sea* (rendered to a ship in distress).

SÆLIGR, a. = sælligr (sæligt setr).

SÆLINGR (-S, -AR), m. wealthy man.

SÆLL, a. (1) in good circumstances, welloff, well to do; sælir ok fátækir, wealthy
and poor; (2) happy, fortunate (þrællinn
mælti þat jafnan, at hann þættist s., ef
Otkell ætti hann); in greeting, kom heill
ok s., frændi!; (3) poor (ek hefi eigi kýst
kerlinguna sælu inni); (4) of a saint,

blessed (hinn sæli Magnús jarl).

SÆL-LIGA, adv. blissfully; -LIGR, a. happy, blissful; -Lífi, n. life of enjoyment, luxury; -Lífr, a. living a life of enjoyment, voluptuous.

SÆLU-DAGAR, m. pl. 'days of bliss', the Ember days; -Hús, n. hospice (in deserts and mountains to receive travellers); -SETR, n. = -hús; -SKIP, n. ferry-boat; -SONGR, m. a mass for one's soul; -VIKA, f. Ember week (= sæludaga-vika).

SÆ-LÆGJA, f. mist on the sea (logn mikil, bokur, ok sælægjur); -LÆGR, a. lying on the sea (myrkvi -lægr).

SÆNG, older form SÆING (gen. SÆNGR or SÆNGAR; pl. SÆNGR), f. (1) bed (kona liggr í sænginni); byggja eina s., to sleep in the same bed; (2) childbed (andast á s.).

SÆNGAR-FÖR, -KONA, etc., = sængr-.

SÆNGR-FÖR, f. child-bed (kona hans var þá önduð af -för); -KLÆÐI, n. pl. bed-clothes; -KONA, f. woman in childbed; -STOKKR, m. bed-side.

SÆR (gen. SÆVAR), m. sea (øxn gengu upp ór sænum), = sjár, sjór.

SÆR (-SÆ, -SÆTT), a. seen (auð-sær, ein-sætt).

SÆRA (-ĐA, -ĐR), v. to wound; s. e-n sári, to inflict a wound upon; recipr. særast, to wound one another.

SÆRING, f. wounding.

SÆ-SJÚKR, a. sea-sick; -SKIP, n. sea-ship; -SKRÍMSL, n. sea-monster.

SÆTA (-TTA, -TT), v. (1) to sit in ambush for, waylay, with dat. (hann ætlar at s. yðr, þá er þér farið sunnan); to watch for an opportunity (þessu sætir Sturlaugr ok høggr); (2) to undergo, expose oneself to, suffer (vildu þeir heldr rýma land en eptir sitja ok s. afarkostum af konungi); (3) to bring about, cause, with dat.; s. áhlaupum

